

Nepomucký tenis a pétanque

Tenisový klub vznikl při nepomuckém Sokolu na počátku 70. let. Několik příznivců „bílého sportu“ začalo tehdy hrát na jediném dvorci v areálu Sokolovny. Dnes má tenisový oddíl čtyři kvalitní antukové kurty, které jsou opatřeny umělými lajnami, stylovou klubovnu s terasami a pergolu.

„Spolu s několika přáteli jsem stál u zrodu nepomuckého tenisu a vím tedy, co všechno se nám podařilo vybudovat. Nejen čtyři kurty s klubovnou, ale postupem času se pod dohledem zkušených trenérů vychovalo několik hráčských generací, které úspěšně reprezentovaly a reprezentují Nepomuk,“ popisuje historii oddílu člen výboru nepomuckého Sokola Karel Baroch. „A v čem vidím největší přínos? V tom, že se každým rokem hlásí další dívky a chlapci a že se o budoucnost nepomuckého tenisu nemusíme bát.“

V současné době oddíl sdružuje více než stovku členů, z nichž téměř sedmdesát jsou žáci a dorostenci. V různých soutěžích hraje v šesti týmech téměř polovina členské základny. A vše nasvědčuje tomu, že počet členů do budoucna ještě poroste.

Historie pétanqueového oddílu je podstatně kratší

než tenisového. Součástí Sokola je až od roku 2009. Avšak za těch pár let se stal jedním z největších a nejužnavanějších na Plzeňsku. Před Sokolovnou postupně vznikl hezký pétanqueový areál.

„Z velmi skromných začátků se nepomucký pétanque posunul úplně někam jinam. Začínali jsme v pěti lidech a na nepřilíš kvalitním hřišti, které mělo jen dvě dráhy. Dnes oba naše hrací sektory mají celkem devět drah, z toho šest drah je osvětlených. Zvlášť mě těší, že jsme se úspěšně začlenili mezi ostatní pétanqueové kluby v okolí, a že si naše turnaje získaly na Plzeňsku velmi dobrou pověst a soupeři se k nám rádi vrací,“ říká Karel Baroch, který je současně předsedou tohoto oddílu.

Dvě desítky našich hráčů se zúčastňují během sezony mnoha turnajů jak na domácím hřišti, tak i na hřištích mimo Nepomuk. Poslední z těch domácích se odehrál v sobotu 20. září.

„Jsem přesvědčen, že pétanque v Nepomuku má dobrý základ a stejně jako tenis dobré vyhlídky do budoucna,“ uzavírá Karel Baroch (red.)

Karel Baroch na turnaji v pétanque 20. 9. 2014 (red.)

Orientální tance

Vystoupení orientálních tanců na zámku Zelená Hora

Oproti fyzickým aktivitám, které jsem až do té doby poznala, dává orientální tanec možnost zapojit do tance nejen břišní svalstvo, ale též záda a paže. Díky přirozeným, avšak pro mnohé nezvyklým pohybům jsem se naučila pracovat s jednotlivými částmi těla a zvedla si nejen fyzickou, ale též sebevědomí.

Pomocí orientálních tanců jsem se zbavila bolesti zad, zpevnila vnitřní břišní svalstvo a objevila tak trochu pozapomenutou ženskost, která se v dnešní uspěchané a na výkon zaměřené době kamsi vytratila.

Začátky rozhodně nebyly snadné, ale teď už za sebou má naše taneční skupina několik vystoupení.

První bylo na pouti v Unibricku, kde jsme si prošly „křestem“.

V srpnu následovalo několik vystoupení na zámku Zelená Hora. Musím říct, že to bylo úžasné. Atmosféra byla strhující. Je zvláštní se, jako někdo úplně obyčejný, obléct do krásného kostýmu a před desítkami lidí odtančit vystoupení. Být na druhé straně jeviště, dívat se na lidi, nechat se nabít silou a energií, kterou posílají – to je nepopsatelný zážitek. Musíte zahodit veškerý stud, strach a jít do toho. Při počtu dvanácti vystoupení jsem se setkala pouze se dvěma negativními reakcemi.

Jinak nám lidé fandili, bavili se a tleskali. Jistě netušili, že tančíme pouze několik měsíců. Nejlepší byly

malé holčičky, které si nás pletly s princeznami. Vstřícnost a bezelstnost dětí byla skvělá a bohatě vykompenzovala negativní zážitky.

Poděkování patří mým kolegyním, které byly naprosto perfektní. Také za přípravu na vystoupení patří veliké díky trenérce Lucii (její obrovské trpělivosti) a volnočasovému centru Fénix, které vše připravilo, zorganizovalo a hlavně vůbec otevřelo zámek Zelená Hora.

Dámy, díky za vše! Radka Hronková

Anketa mezi kandidáty Zelené pro Nepomuk

„Co se v Nepomuku změnilo k lepšímu za poslední čtyři roky?“

Pavel Kroupa: „Rozhodně se zlepšila péče o veřejnou zeleň, úprava parčíků.“

Markéta Duchoslavová: „Bylo opraveno Přesaničské náměstí.“ (dokončení projektu z volebního období 2006-2010)

Karel Baroch: „Zaregistroval jsem zvýšení počtu popelnic a kontejnerů na odpad.“

Radka Hronková: „Oceňuji vznik volnočasového centra FÉNIX.“ (projekt občanského sdružení Monteverde)

Martin Diviš: „Sorry, ale nic mne zrovna nenapadá.“

ZELENÉ LISTY

Předvolební noviny kandidátky Zelená pro Nepomuk

Jak zvířátka chtěla mít v lese klid

bajka na dobrou noc

Po lese se začala šířit zvěst, že vlk chce na paloučku vedle studánky otevřít novou hospodu. „Viděla jsem, jak ve starém dubu dělá nějaké úpravy - a to bez stavebního povolení!“ hlásila na celý les sojka. Některá zvířátka se začala obávat, že na paloučku bude pěkná paseka. „No, podívejte se, jak to vypadá dole v roklí, vedle toho jeho klubu, je tam neustále rachot, teď to tady u nás na paloučku bude to samé!“ strachovala se koňadra. „Copak rámus, ale ti opilí zajáci, když se vrací v noci domů, jak vyvádějí - vyvracejí pařezy, rozkopávají muchomůrky - a tuhle jsem měl před norou dokonce i šavli,“ přidal se jezevec. „Teď to tady bude na denním pořádku!“

Milá zvířátka nelenila, sepsala petici a vyrazila na lesní radu, aby ta zakročila.

Kos a ondatra, kteří byli ve vedení našeho lesa, dostali geniální nápad: „Přijmeme vyhlášku a zakážeme, aby ta hospoda mohla být

otevřená dlouho do noci. Ne, ještě lépe - omezíme otevírací dobu všech restaurací v lese - a bude konečně klid!“ Jak řekli, tak učinili. Lesní rada vydala vyhlášku, podle které musí na paloučku všechny hospody zavírat už v deset hodin a jinde v lese o půlnoci. Slušná zvířátka přece chodí ráno do práce. Noční život je jen pro nezvedené šelmy! Mamě protestoval sýček, že on přece vysedává dlouho do noci úplně potichu a jen sem tam houkne na nějakou kočku.

Vyhláška začala s velkou slávou platit, ale nic se vlastně nezměnilo. Plchové z lesního úřadu zkontrolovali, jestli všichni provozovatelé přepsali otevírací hodiny na cedulkách u vstupu, ale do žádné noční šťary se nepustili. Ani krahujec, šéf lesní policie, dodržování vyhlášky příliš nekontroloval, na to měl moc jiné práce. A tak ptakopyskovi na jeho baru u potoka stále blikal nápis NON-STOP, vlk si pro jistotu napsal na dveře „Soukromý klub, vstup pouze pro členy“, ale dál vesele točil pivo, půlnoc, nepůlnoc

Rozhovor se Zdeňkem Boušem /str. 2

Sbohem houpačky! /str. 2

Klášteř a jeho Nepomuk /str. 3

Jak funguje sběrný dvůr? /str. 3

a v neděli ráno se soutěskou nad roklí běžně potáceli společensky unavení lišáci.

Lesní radní měli radost, jak to pěkně vymysleli a nepřipouštěli si žádné pochybnosti. Že na vyrobení papíru pro vyčištění vyhlášky musel padnout strom, kde bydlela veverčí rodinka, jim ani nepřišlo na mysl.

Případná podobnost se skutečností je zcela náhodná.

(red.)

Odpad nebo surovina?

Je smutnou skutečností, že na likvidaci komunálního odpadu vynakládá naše město větší finanční prostředky, než vybere prostřednictvím poplatku za popelnicu. Zvyšovat tento poplatek je značně nepopulární, přesto k tomu v posledních letech několikrát došlo. Stále ale částka 550 Kč za osobu a rok nepokrývá náklady, které město s komunálním odpadem má. Pokud by měl poplatek pokrýt tyto výdaje v plné výši, musel by činit zhruba 850 Kč ročně. Takové zvýšení, zvláště pokud by bylo skokové, by mohlo znamenat pro zastupitele, kteří by ho navrhovali, politické harakiri. Proto se poplatek zvyšuje jen pomalu, plíživě ... ale kromě období před volbami vlastně neustále.

Je tu ale i jiné řešení!

Je možné dosáhnout toho, aby město nedotovovalo z jiných zdrojů likvidaci komunálního odpadu. Dokonce je i reálné, že by se stávající poplatek mohl snížit a přitom pokrýt všechny náklady spojené s odpadovým hospodářstvím. Ptáte se jak? Směsný komunální odpad je drahá sranda. Něco stojí svoz, další nezanedbatelné náklady jsou spojené s jeho skládkováním (v řádu několika set korun za tunu). Na druhou stranu každý vytríděný odpad se stává

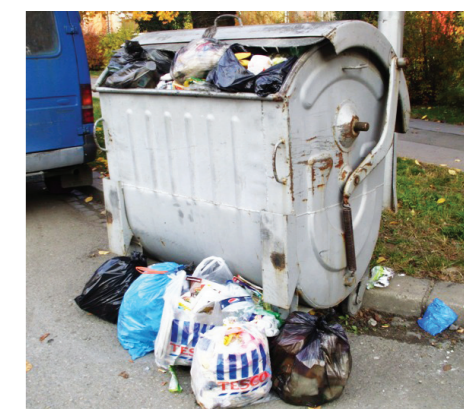
surovinou, za kterou se platí. Od haléřů až po koruny za kilogram. Náklady pak představuje jen vlastní svoz, místo poplatku za likvidaci je zde naopak zisk z prodeje.

Pokud by se, čistě teoreticky, podařilo vytrídít výraznou většinu komunálního odpadu, poplatek za popelnicu by měl být minimální. Ono by v těch popelnicích pak také vlastně skoro nic nebylo.

Jak toho ale dosáhnout?

Většina lidí nejsou zřejmě idealisté, kteří kvůli obavě o zdraví matky Země třídí i hliníková víčka od jogurtů a kovové zátky od piva. Pokud jim ale dodáte ekonomickou motivaci, mnozí začnou.

Není příliš spravedlivé, že lidé, kteří poctivě třídí, platí stejně velký poplatek, jako ti, kteří vyhodí veškerý komunální odpad do jedné nádoby. V některých obcích (např. Mikulově) ovšem funguje systém, kdy každý obyvatel si může (ale nemusí!) na radnici vyzvednout samolepky vybavené čipem či čárovým kódem. Ty jsou pak v elektronické databázi přiřazeny k jeho jménu. Při svozech tříděného odpadu (nebo i při vhození do kontejneru - pokud ten tedy má dostatečně rozměrný otvor) pak stačí nalepit

samolepky na pytel s vytríděným odpadem. V třídním systému zaznamenává, kdo kolik vytrídil. Za každý kilogram poté putuje nějaký ten drobný nejen do rozpočtu obce, ale i na virtuální konto daného obyvatele. Nashromážděné prostředky se každoročně odečtou od standardního poplatku za popelnicu. Občané tak mohou ušetřit až stovky korun. Zároveň tento systém umožňuje kontrolovat, kdo netřídí správně. Špatně vytríděný odpad totiž místo zisku představuje opět další náklady pro obec.

Pokračování na str.2

Dobře hospodařit

Rozhovor s číslem dvě na kandidátce Zdeňkem Boušem

Zdeňek Bouše je absolventem nepomucké ZŠ, SOU elektrotechnického a ZČU. Dnes působí na pozici obchodního ředitele dřevozpracující společnosti KLAUS Timber a.s., v níž pracuje již 12 let. K této funkci se dopracoval takřka jako od píky, začínal ve výrobě.

Les je pro něj neodmyslitelnou součástí života. Je ženatý, s manželkou Šárkou má syna Jonáše a dceru Amélii.

Už čtyři roky jsi členem finančního výboru. Můžeš uvést nějaký příklad toho, co se podařilo?

Celou dobu se snažím, aby město dobře hospodařilo a zbytečně neplytvalo, což se někdy i daří.

Největší radost mám z toho, že se mně povedlo prosadit nový, průhlednější způsob prodeje dřeva z městských lesů. Dnes se pokácené stromy prodávají aukčním způsobem, což městu každoročně přináší několik set tisíc korun navíc.

Jaké máš plány na následující čtyři roky?

Už v tomto volebním období jsem v rámci finančního výboru navrhoval změnu vytápění v základní škole ze zemního plynu na dřevní štěpku (roční náklady na plyn jsou 1.800.000 Kč). Celá myšlenka vychází z toho, že město vlastní rozsáhlé lesní porosty, kde se provádí pravidelná těžba. Přitom vznikají tzv. těžební zbytky (větve), které se v současné době snáší na ohně a přímo v lese pálí. Za tuto činnost samozřejmě město musí zaplatit. Namísto toho by šlo větve rozdrtit na dřevěnou štěpku a tou bychom pak mohli vytápět základní školu, což by vedlo k velmi razantnímu snížení nákladů na vytápění.

Co bys ještě rád změnil? Třeba i v jiné než ekonomické oblasti?

Když už mluvíme o základní škole, tak bych rád, aby se přilehlá část louky kolem

Zdeňek Bouše

základní školy přeměnila na veřejný prostor, konkrétně park, kde by se našel povrch (okruh) pro kolečkové brusle. Také by tam mohly být různé jednoduché konstrukce pro cvičební aktivity (skluzavka, houpačky, bradla, různé překážky pro skoky,...), ale i tzv. klidová část s více lavičkami. Jde mně o to, že tento prostor je v těsném sousedství nejzaldněnější části města a jako takový by měl ožít.

Proč už podruhé kandiduješ za zelené?

Protože mně přijdou jako fajn parta lidí. S většinou z nich se znám řadu let, a když se podívám zpět, tak vidím spoustu dobré práce, hlavně na poli kulturním. Hlavním cílem aktivit těchto lidí není finanční zisk, ale snaha udržet v našem městě kulturní život, který přináší zábavu, radost a rozhled všem. Stejnou cestou se vydávají i v politice. Prosazují otevřenou diskusi, nebojí se dávat nové návrhy a aktivně tvoří. Myslím, že tímto způsobem se celé město může posunout dopředu.

Děkuji za rozhovor

Luboš Bulan

Odpad nebo surovina?

Pokračování ze str. 1

Dalším způsobem (komplementárním s předchozím), jak snížit náklady na likvidaci odpadu - a to tentokrát plošně, je třídění biologického odpadu. Různé zbytky z kuchyně a další biologicky rozložitelné odpadky tvoří téměř polovinu obsahu popelnic - zvláště v urbanizovaných částech, kde lidé nemají zahrádky a komposty. Tento odpad se vyváží na skládky a platí se za něj jako za běžný směsný odpad. Stačí přitom pořídit hnědé kontejnery na tento typ odpadu a ty pak svázet, ideálně do městské kompostárny. Vzniklý kompost, respektive zahradní substrát, je už komoditou, za kterou se slušně platí.

Díky tomuto jednoduchému opatření by bylo možné výrazně redukovat náklady na odpadové hospodářství v našem městě - a tedy nezvyšovat, a snad i snížit, výši poplatku za likvidaci komunálního odpadu pro občany.

Jakub Kurc

Sbohem houpačky!

Pro mladší ročníky stály houpačky v parku na huťské návsi vlastně od nepaměti. Postaveny byly dobrovolnicí na přelomu 60. a 70. let a od té doby rozdaly radost generacím místních dětí. Přes svůj věk byly díky solidní konstrukci ve velmi dobrém stavu. Stačilo je jen natřít a mohly sloužit další dlouhé roky.

Na posledním veřejném zasedání městského zastupitelstva, ve čtvrtek 18. září, si tři postarší dámy bydlící v sousedství postěžovaly, že u houpaček se schází problémová mládež a sociálně nepřispůsobiví jedinci. Požádali proto se slovy: „... v Hutí stejně žádné děti nejsou a nebudou!“ o odstranění houpaček.

Pani místostarostka si připomínku poznamenala a již v pondělí 21. září dopoledne přijeli do Hutí zaměstnanci města a obě houpačky rozřezali. Akceschopnost městských orgánů byla v tomto

případě obdivuhodná. Skupina občanů, kteří měli na věc odlišný názor a chtěli houpačky zachovat pro další pokolení dětí z Hutí a Dvorce, neměla šanci. Přestože v neděli bylo pod peticí proti odstranění houpaček již několik desítek podpisů, v pondělí odpoledne už nemělo žádný smysl ji předávat na radnici. (red.)

Co nás pálí

aneb čtyři konkrétní nápady, z oblasti nakládání s odpady, které chceme prosadit v následujícím volebním období:

- ▶ Sleva na poplatek za likvidaci odpadu pro domácnosti, které poctivě třídí.
- ▶ Sběrný dvůr zdarma a pro všechny, bez množstených limitů.
- ▶ Hnědé kontejnery pro třídění bioodpadu a vznik městské kompostárny.
- ▶ Dostatek odpadkových košů a sáčků z recyklovaného papíru na psí exkrementy.

Náš drobný úspěch

aneb co se zeleným podařilo prosadit v uplynulém volebním období:

- ▶ Svozy plastů se konají pravidelně každou první sobotu v měsíci.

Naše prohra

aneb co se zeleným v uplynulém volebním období prosadit nepodařilo

- ▶ Nápad na separaci biologického odpadu, který tvoří třetinu až polovinu komunálního odpadu, jsme chtěli realizovat již v minulém volebním období. Prvotní investice do hnědých kontejnerů a především do vybudování kompostárny by sice nebyla zcela malá, ale dál by byla likvidace odpadu ztlačitelně levnější. Ušetřilo by město i občané. Bohužel se pro náš nápad opět nenašla dostatečná podpora mezi ostatními zastupiteli.

Klášteř a jeho Nepomuk

Život nám neustále přináší mnohé paradoxy. S jedním takovým se téměř každodenně setkává mnoho nepomuckých spoluobčanů a vlastně i samotný Nepomuk jako takový. Historický vývoj nám nadělil kuriozitu v podobě katastrální hranice mezi Nepomukem a Klášteřem. V roce 1850, když byly po zrušení poddanství ustanoveny samosprávné obce, vznikla obec Zelená Hora - Klášteř, jejímž prvním starostou se stal ředitel zelenohorského velkostatků Václav Liedl. Nebylo to nijak překvapivé. Zámecký park sahal až do těsného sousedství klášterské návsi. A protože i někdejší panská půda musela nově patřit do nějakého katastru, přičlenila se Zelená Hora právě sem.

Na druhé straně kopce ovšem knížecí pozemky ležely jen kousek za posledními domy města Nepomuk.

Ve dvacátém století Nepomuk výrazně vyrostl. V místech, kde byla dříve jen pole a louky, stojí rodinné a bytové domy. Některé bytovky nebo garáže na Vinici leží vlastně už katastrálně v Klášteři. Další zástavba, třeba sousední dva rodinné domy nebo areál Státního oblastního archivu, stejně jako blízká hospoda Na Knárovce, se nachází v Klášteři i správní působností, přestože vlastní ves je vzdálena 2 km. Také výstavba zamýšleného supermarketu pod Borkem na výpadovce směrem na Plzeň je řešena klášterským územním plánem. Dojde-li k realizaci tohoto záměru, bude supermarket stát vlastně v Nepomuku. Daně ale půjdou do Klášteře. A tak by se dalo ještě pokračovat.

Je třeba začít intenzivně komunikovat s obcí Klášteř o věcech, které mají bezprostřední dopad na naše město i o těch, které svým významem obě obce přesahují - třeba o využití zámku Zelená Hora. Neměli bychom se bát otevřít ani otázku úpravy hranic katastrů obou obcí. Nikoliv z pozice silnějšího, ale, pokud možno, jako dobří sousedé. Především je ale zapotřebí spolu mluvit.

Karel Baroch

Jak funguje sběrný dvůr?

Rozhovor s Margitou Doubkovou, pracovnící sběrného dvora a desítkou na kandidátce

Jak jste se dostala k práci ve sběrném dvoře?

V roce 2009 jsem byla oslovena starostou Nepomuka, zda bych nechtěla pracovat ve sběrném dvoře. Nabídku jsem přijala, protože jsem byla zvyklá být stále mezi lidmi a hlavně jsem se nechtěla doma nudit.

Jak hodnotíte stávající systém nakládání s odpady v našem městě?

Hodně se toho postupem let změnilo k lepšímu, ale i nadále je systém nedostačující. Nejvíce je objemového odpadu a stavebního materiálu. Problémem zůstává i nedostatečná informovanost občanů jak odpad třídí. Přestože je stálá reklama na kabelové televizi, lidé si například pletou, co je a není plast. Na tvrzený plast není recyklace a to je velká škoda, že se zatím nenašel zpracovatel.

Co by jste Vy osobně změnila, pokud by jste měla tu možnost?

Bylo by vhodné informovat občany o znehodnocování velkoobjemového materiálu (např. kočárky, sedadla z aut - dají se rozebrat - získá se recyklovatelný kov a zmenší se odpadní materiál). Odpadní stavební materiál je možné také recyklovat, respektive mu

Margita Doubková

najít jiné využití, místo vyvážení na skládku Vysoká. Objem komunálního odpadu, který se vyváží na skládku by výrazně snížila kompostárna na biologický odpad. Možná by bylo vhodné prodloužení provozní doby sběrného dvora, myslím, že by to mnoho občanů uvítalo. Také bych chtěla, aby se odbouraly množstevní limity, které jsou nastaveny na 150kg měsíčně.

Jak motivovat lidi k třídění odpadu?

Začala bych u dětí. Oslovila bych místní spolky, školku i základní školu. Zkusila motivovat děti výpásáním soutěže ve třídění odpadů za lákavou odměnu. Dále je důležité zhotovit dostatek informativního materiálu, který by bylo možno začlenit do výuky ve škole, nebo do odborného semináře v rámci školení BOZP. Informační letáky a brožury musí být samozřejmě napsány stručně a srozumitelně.

Děkuji za rozhovor

Jana Barochová